

sen af Tuberkulose i de forskellige Lande i Europa, og saa viste det sig, at nogle af de eneste Lande, for hvilke man ikke kunde faa tilstrækkelig Statistik, var Sverige, Danmark og Spanien. Jeg synes nok, at det er noget uheldigt, at vi ikke kunne have en saadan Statistik her. Naar vi imidlertid tage Hensyn til, hvorledes Forholdene stille sig i andre Lande, som temmelig nær kunne paralleliseres med Danmark, da ses det, at i Finland døde i de sidste 10 Aar gennemsnitlig 5,621 Mennesker af Lunge-tuberkulose eller 12—13 pCt. af Aarets Dødsfald. I Norge er der en endnu større Dødelighedsprocent af Tuberkulose, nemlig 16—17 pCt. af samtlige Dødsfald, en ganske overordentlig stor Dødelighedsprocent. Naar vi se hen til, at vi her i Landet paa andre Omraader ere komne ganske godt med, idet vi jo have udmærkede Sindssygeanstalter, som Staten ejer, Anstalter for blinde, for døvstumme og for Idioter, at vi bygge Hospitaler til Optagelse af epidemiske Sygdomme, og at vi have Love, som skulle hindre disse Sygdomme i at udbrede sig, saa er der ikke noget principmæssigt, der strider imod, at vi ogsaa skulle gøre, hvad der staar i vor Magt for at forhindre Udbredelsen af Tuberkulose.

Det synes imidlertid, som om vi ikke endnu ere komne rigtig med i den Retning herhjemme. Det kan maaske noget ogsaa bebrejdes Lægestanden. Der har i de senere Aar aarlig været afholdt internationale Kongresser for Læger og Hygieinikere til Bekæmpelse af Tuberkulosen. Der var saaledes i Aar fra den 25de—28de April den 3die internationale Kongres i Neapel, og der var næsten alle Lande repræsenterede med officielle delegerede, men fra Danmark var der hverken officielle delegerede eller private Deltagere. Naar vi se hen til, hvad der er gjort fra Statens Side til Bekæmpelse af denne Sygdom, saa viser det sig, at det er ret lidt, der er gjort. Der er, som det er omtalt af den ærede foregaende Taler, givet et Tilskud til Sanatoriet ved Vejlefyord ved Fakkegrav af 100,000 Kr. Dernæst have vi i Epidemiloven faaet indsat en Bestemmelse, som indfører Desinfektion efter Dødsfald af Tuberkulose, men denne Desinfektion er ikke gjort obligatorisk, og dernæst er der ikke indført Desinfektion efter Bortflytning, og det er dog ganske klart, at naar en Tuberkulosepatient forlader en Lejlighed, er det lige saa farligt for en Familie at flytte derind, som om vedkommende var død af Tuberkulose. Saa have vi givet et

Tilskud til Udgivelsen af en Pjece og Op-hængning af en Plakat paa offentlige Steder om Tuberkulosesmittens Farlighed, men det er efter min Mening saare langt fra nok. Lige over for Tuberkulosen blandt Dyrene have vi gjort en hel Del, og det staar i nøje Sammenhæng med denne Sag. Det er jo ved Lov paabudt at pasteurisere Mælk, der fra Mejerierne udleveres til Kreaturfoder, men der er mærkeligt nok ikke paabudt den samme Bestemmelse med Hensyn til Mælk, der udleveres til Menneskeføde.

Naar man ser hen til, hvad der gøres i andre Lande for at tage denne Sag op, er det meget store Ting, der ere blevne gjort; næsten i alle europæiske Lande ser man, at Kampen mod Tuberkulosen er organiseret og føres med stor Kraft. Jeg skal nævne nogle faa Eksempler. I Finland er der saaledes af Senatet bevilget 400,000 Kr. til Aktieselskabet Nummela Sanatorium, og der er givet en Bevilling paa 100,000 af Malmska Fondet til et enkelt Sanatorium, Duodecim Tuberkulose-Sanatorium. I Sverige har Kongen bestemt, at Jubilæumsfonden skal anvendes til Bekæmpelse af Tuberkulose og Opførelse af Sanatorier. I Norge er der oprettet et Sanatorium ved Molde, og der har siddet en Kommission af de dygtigste Læger og Hygieinikere, som have udarbejdet et Forslag om Foranstaltninger mod Tuberkulosen, som vistnok vil blive forelagt det kommende Storting. I Belgien er der i 1897 dannet en Nationalliga til Bekæmpelse af Tuberkulosen og det kgl. medicinske Selskab har nedsat en Organisationskomitee. I Holland findes der en Centralforening til Oprettelse af Folkesanatorier, der har begyndt med to Sanatorier, et ved Kysten og et andet inde i Landet. Paa Naturforsker mødet i Brunsvig 1898 nedsattes der en permanent Kommission til Bekæmpelse af Tuberkulosen, og i Tyskland findes der 25 Folkesanatorier, som dels staa i Forbindelse med Sygekasser, dels med „Røde Kors“ og Forsikringsanstalter. I Berlin blev der i 1896 dannet „Berliner-Brandenburger Heilstättenverein für Lungenkranke“, og i 1898 førte det til Dannelsen af en tysk Centralkomitee til Oprettelse af Helbredelsesanstalter for Lungetuberkulose, og i Spidsen for denne staar selve den tyske Kejserinde, og Ærespræsident er den forhenværende Rigskansler, Fyrst Hohenlohe; man vil altsaa se, at der er gjort overordentlig meget i Tyskland. I England og Frankrig har man ogsaa taget denne Sag